
Jawor-Stare Miasto, gm. loco, woj.legnickie, AZP 81-20

Informator Archeologiczny : badania 29, 134

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej **bazhum.muzhp.pl**, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jawor-Stare Miasto
gm. loco, woj. legnickie
AZP 81-20/—

Pracownia Archeologiczno-Konserwa-
torska „EKSPLODER”

Badania ratownicze finansowane przez „MARIO-TECH” Sp. z o. o.
Jednostkowy grób szkieletowy. Drewniany rurociąg z XIX w.

17 marca-25 kwietnia 1995 r. prowadzono ratownicze badania archeologiczne przy wymianie sieci gazowej w obrębie Starego Miasta w Jaworze, na przebiegu ulic Żeromskiego, Krótkiej i Klasztornej.

Pod chodnikiem ul. Klasztornej, na wysokości dawnego zespołu klasztornej oo. franciszkanów, odkryto na głębokości ok. 1,5 m korpus szkieletu ze zmiażdżoną czaszką, z głową usytuowaną w kierunku wschodnim, z rękami ułożonymi na piersiach. Kończyny dolne uszkodzone zostały przez późniejszy mur ogrodzeniowy otaczający obecnie zespół poklasztorny. Szkielet należał do osobnika płci męskiej w wieku powyżej 40 lat. Nie stwierdzono obecności trumny, aczkolwiek w pobliżu szkieletu znaleziono kilka mocno skorodowanych gwoździ. Należy przypuszczać, że grób związany jest ze szkieletowym cmentarzem przyklasztornym.

W przebiegu ul. Żeromskiego, na odcinku ok. 50 m licząc od pierzei przyrynkowej w kierunku południowym, odkryto kilkanaście segmentów drewnianych rur wodociagowych o średnicy zewnętrznej ok. 27 cm i przekroju wewnętrznym ok. 10 cm. Rury były mocno zbutwiałe, zalegały na głębokości ok. 1,22 m od poziomu chodnika, nie spoczywały na calcu. W odkrytym odcinku nie stwierdzono odgałęzień bocznych. Najprawdopodobniej był to ciąg magistrali przesyłającej wodę do południowego rejonu miasta. Obecność metalowych złączek spinających poszczególne odcinki rur potwierdzona jest jedynie przez żelaziste przebarwienia. Na tej podstawie obliczono, że poszczególne odcinki rur miały długość od 2,8 do 4,2 m. Od strony zewnętrznej rury na całej długości otoczono płaszczem gliny. Analizując odkryty odcinek wodociągu w kontekście nawarstwień, w których zalegał, należy przypuszczać, że inwestycję tę zrealizowano w końcu XIX w.

Kętrzyn, st. 3, gm. loco, woj. olsztyńskie — patrz: późne średniowiecze

Kokotów, st. 15, gm. Wieliczka, woj. krakowskie — patrz: wczesna epoka żelaza

Koszalin, ul. Mickiewicz i Asnyka — patrz: późne średniowiecze

Kutno-Stare Miasto, st. 3
gm. loco, woj. płockie
AZP 56-50/—

Muzeum Archeologiczne i Etnogra-
ficzne w Łodzi

Badania prowadzili mgr mgr Janusz Pietrzak i Jerzy Matysiak. Fi-
nansowane przez Muzeum Regionalne w Kutnie. Prace prowadzono
w 1993 i 1995 r. Miasto późnośredniowieczne i nowożytne.

Celem badań było rozpoznanie chronologii i stratygrafii północnej pierzei pl. Wolności, dawnego Starego Rynku. Objęto nimi parcele 1-4 — działki po rozebranych w latach 80. kamieniczkach. Wytyczono i przebadano 14 wykopów o łącznej powierzchni 311 m². Wydobyto 15 860 fragm. ceramiki, 721 fragm. kafli oraz liczne fragm. szkła okiennego i naczyniowego, kości zwierzęcych, przedmioty żelazne. Materiał zabytkowy pochodzi z XIV-XX w. Prace wykopaliskowe skoncentrowano w części frontowej działek, głównie na terenie parceli 1 i 4. Badania pozwoliły odkryć 3 kolejne fazy zabudowy terenu, datowane na: XIV-XV, XVI-XVIII, XVIII/XIX-XIX/XX w. Zabudowa dwóch pierwszych faz zajmowała część frontu działek z domami ustawionymi szczytem do ulicy. Przejazdy i podwórze wybrukowano kamieniami eratycznymi w XVII-XVIII w. Widoczne jest też przesunięcie